

ÎN DUMINICA A TREIA DUPĂ PAȘTI, A MIRONOSIȚELOR.

În această zi, a treia Duminică după Paști, prăznuim sărbătoarea Sfintelor femei Mironosițe. Facem încă și pomenirea lui Iosif din Arimateea, care era ucenic în ascuns al Domnului, și a lui Nicodim ucenicul, care venise noaptea la Mântuitorul.

Dintre toți aceștia, femeile Mironosițe sunt martorii nemincinoși și cei dintâi ai Învierii, iar Iosif și Nicodim, ai înmormântării: adică ai faptelor care sunt pentru credința noastră cele mai de seamă și cele mai cuprinzătoare.

Nicodim, pentru că nu avusese aceleași simțăminte cu iudeii, a fost dat afară îndată din sinagogă; iar Iosif, după îngroparea trupului Domnului, a fost aruncat de iudei într-o prăpastie, de unde a fost scos cu putere dumnezeiască și a fost dus în Arimateea, care era locul său de naștere. Hristos, după ce a înviat, S-a arătat lui Iosif, care se afla în lanțuri, și l-a încredințat și mai mult despre taina Învierii. Și cu toate că a suferit multe din partea iudeilor, nu a răbdât să treacă sub tăcere cele cu privire la taina Învierii, ci a învățat cu îndrăzneală, pe toți,

cele întâmplate. Se spune, astfel, că tot acest Nicodim, cel dintâi, ar fi făcut cunoscut, în scris, cu de-amănuntul, cele cu privire la Patimile lui Hristos și cele cu privire la Înviere, ca unul care făcea parte din sinagogă, și care cunoștea cu de-amănuntul sfaturile și judecățile iudeilor, și, într-un singur cuvânt, toate. Și, din pricina aceasta, precum am zis, ca martori nemincinoși ai înmormântării, au fost așezați laolaltă cu femeile care au mărturisit Învierea, după cea dintâi încredințare a Tomii; căci aceea s-a rânduit mai înainte, ca una care a avut loc, după cum se știe, la opt zile.

Aceste femei au mărturisit cele dintâi Învierea și au vestit-o Ucenicilor. Căci se cuvenea ca aceea, care căzuse mai întâi sub păcat și care moștenise blestemul, să vadă mai întâi Învierea și să audă bucuria, ea însăși, care auzise mai întâi blestemul: «Întru dureri vei naște fii». Ele s-au numit Mironosițe, deoarece Iosif și Nicodim, îngropând, Vineri, prea în grabă, trupul Domnului, fiindcă Paștile băteau la ușă și era mare ziua acelei Sâmbete, ei, deși Îl unseseră cu miruri, după obiceiul iudeilor, totuși nu făcuseră lucrul așa cum se cuvenea. Că ei puseseră numai aloe și smirnă, și înfășurându-L cu giulgiu, Îl așezaseră în mormânt.

Pentru aceasta, femeile Mironosițe, având, ca niște ucenițe, dragoste fierbinte pentru Hristos, cumpărând miruri de mult preț, au venit noaptea la mormânt, atât de frica iudeilor, cât și din pricina obiceiului, ca să-L plângă și să-L ungă cu miresme în zorii zilei și să împlinească atunci, ceea ce nu se putuse face, din pricina grabei, la îngropare. Iar dacă au ajuns ele la mormânt, aleasă arătare au văzut: Doi îngeri strălucitori șezând înăuntrul mormântului și altul pe piatră. După aceea au văzut pe Hristos și I s-au închinat. Magdalena, însă, luându-L drept grădinar, L-a întrebat unde a dus trupul lui Hristos.

Mironosițe au fost multe dar, Evangheliștii făcând amintire numai de cele mai însemnate, trecând cu vederea pe celelalte. Acestea erau: mai întâi de toate Maria Magdalena, din care Hristos alungase șapte demoni și care, după Învierea Domnului, ducându-se la Roma, după cum se spune, a dat unei morți neașteptate pe Pilat și pe arhierei, istorisind cezarului Tiberiu cele făcute de aceia împotriva lui Hristos. Mai târziu ea a murit în Efes și a fost înmormântată de Ioan Teologul; iar sfintele ei moaște au fost aduse în Constantinopol de preaînțeleptul Leon.

A doua Mironosiță a fost Salomeea, fiica lui Iosif Logodnicul, care a avut soț pe Zevedei, din care s-au născut Ioan Evanghelistul și Iacov. Că Iosif a avut patru fii: Iacov, numit cel mic, Iosi, Simon și Iuda, și trei fiice: Estera, Tamara și Salomeea lui Zevedei. Astfel, când auzi vorbindu-se în Evanghelie de Maria, mama lui Iacov cel mic și a lui Iosi, să te gândești că aceea este Născătoarea de Dumnezeu; că Născătoarea de Dumnezeu se socotește maică a copiilor lui Iosif. De aci se poate înțelege că Ioan Evanghelistul este nepot de soră al lui Hristos.

A treia dintre Mironosițe este Ioana, femeia lui Huza, care era ispravnic și icnonom al casei împăratului Irod. A patra Mironosiță este Maria și a cincea Marta, surorile lui Lazăr; a șasea, Maria lui Cleopa și a șaptea, Suzana. Au mai fost încă și multe altele, care, după cum istorisește dumnezeiescul Luca, slujeau lui Hristos și Ucenicilor Lui, din avutul lor.

Deci, Biserica lui Dumnezeu a primit să prăznuiască, după Sfântul Apostol Toma, și pe acestea, ca pe cele ce au propovăduit Învierea, și au adus multe mărturii pentru credința noastră, întru încredințarea și dovedirea lămurită a Învierii lui Hristos, ca pe unele care au văzut cele dintâi pe Hristos înviat din morți și au propovăduit tuturor învățătura cea mântuitoare și au petrecut viața întru Hristos, în cel mai bun chip și precum se cuvenea unor femei, care au fost ucenițe ale lui Hristos.

Cu rugăciunile Sfintelor Mironosițe, Dumnezeu, miluiește-ne pe noi, Amin.